

Arrest

**nr. 58 892 van 30 maart 2011
in de zaak RvV X / II**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

**de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en
asielbeleid.**

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, X, X en X, die verklaren van Russische nationaliteit te zijn, op 13 januari 2011 hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 13 december 2010 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ongegrond verklaard wordt.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 7 februari 2011, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 maart 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BEELEN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat D. SMETRYNS, die loco advocaat H. VAN VRECKOM verschijnt voor de verzoekende partijen en van advocaat L. BRACKE, die loco advocaten E. MATTERNE en N. LUCAS HABA verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De eerste verzoekende partij verklaart de Russische nationaliteit te bezitten en geboren te zijn op X.

De tweede verzoekende partij is geboren op X, zoals uit de bestreden beslissing blijkt.

De derde verzoekende partij is geboren op X, zoals blijkt uit de bestreden beslissing.

De vierde verzoekende partij is geboren op X, zoals blijkt uit de bestreden beslissing.

De eerste verzoekende partij is moeder van drie minderjarige kinderen, met name de tweede, derde en vierde verzoekende partij.

Op 27 februari 2009 dient de verzoekende partij een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet). Op 13 december 2011 beslist de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid om de aanvraag van de verzoekende partij ontvankelijk, doch ongegrond te verklaren. Dit is de bestreden beslissing, als volgt gemotiveerd:

“Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die op datum van 25/2/2009 werd ingediend door:

*I., M. (...)
nationaliteit: Rusland (Federatie van)
geboren (...) op (...)
+ kinderen:
(...)*

in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingesteld door artikel 5 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980, aanvraag die door onze diensten ontvankelijk werd verklaard op 28/09/2010, heb ik de eer u mee te delen dat dit verzoek ongegrond is.

Redenen:

Dat de voorgelegde medische attesten geen aanleiding kunnen geven tot het toekennen van een machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingesteld door artikel 5 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980.

Dat uit het administratief dossier blijkt dat het CGVS het mogelijk acht dat betrokkene uit Tsjetsjenië is, maar dat er zeer grote twijfels bestaan of zij er ook werkelijk recent verbleef.

Voor mevrouw I. M. (...):

Dat de arts-attaché vaststelt dat voor een eerste aandoening de betrokkene geen medicatie neemt, wel al jaren wordt opgevolgd maar dat de toestand stabiel lijkt. Dat op een tweede en derde aandoening niet verder wordt ingegaan in de medische attesten en deze aandoeningen ook niet behandeld worden. Dat deze dan ook niet als een ernstige aandoening worden weerhouden. Dat er ook een attest is toegevoegd in verband met een zwangerschap in 2008. Dat dit heden vanzelfsprekend niet meer aan de orde is. Dat de aanwezigheid van de betrokkene gewenst is omwille van de medische toestand van de familieleden. Dat dit geen medisch argument is dat betrekking heeft op mevrouw I. (...) zelf en dus ook niet weerhouden wordt in het advies.

Dat de arts-attaché stelt dat uit het administratief dossier blijkt dat de opvolging van de eerste aandoening mogelijk is bij een basisarts in Rusland. Dat uit het administratief dossier blijkt dat basisgezondheidszorg in Rusland aanwezig is. Dat er met deze aandoening geen bezwaar is om te reizen en ook geen medisch bezwaar tegen terugkeer naar land van herkomst.

In het medisch advies van de arts staat niet vermeld dat betrokkene arbeidsongeschikt is. Op die manier kan zij zelf instaan voor de kosten die gepaard gaan met de noodzakelijke hulp.

Voor B. S. (...):

Dat de arts-attaché uit het summiere beschikbare medische attest kan vaststellen dat de betrokkene voor haar aandoening behandeld werd en dat zij dient opgevolgd te worden. Dat jaarlijkse opvolging voldoende zou zijn.

Dat uit het administratief dossier blijkt dat er in Rusland meerdere ziekenhuizen zijn waar de aandoening kan behandeld en opgevolgd kan worden. Dat deze beslissing ook voor haar moeder geldt en dat deze

niet arbeidsongeschikt is en op die manier kan instaan voor de kosten die gepaard gaan met de noodzakelijke hulp. Dat de arts-attache besluit dat reizen met deze aandoening geen probleem is.

Derhalve

1) blijkt niet dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit

of

2) blijkt niet dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft.

Bijgevolg is geen bewijs aanwezig dat een terugkeer naar het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft een inbreuk uitmaakt op de Europese richtlijn 2004/83/EG, noch op het artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM).

Dat in het verzoekschrift ook argumenten worden aangevoerd (m.n.: onveiligheidsfactoren in Tsjetsjenië) welke geen betrekking hebben op de medische toestand van betrokkenen. Dat met de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 duidelijk een onderscheid werd aangebracht in twee verschillende procedures, m.n. ten eerste het artikel 9ter als een unieke procedure voor in België verblijvende personen met een medische aandoening, ten tweede het artikel 9bis voor in België verblijvende personen, die menen te beschikken over buitengewone omstandigheden, en die om humanitaire redenen een verblijfsmachtiging wensen te verkrijgen.

Dat de hier ingeroepen niet-medische elementen buiten de medische context van artikel 9ter vatten en dat derhalve in dit verzoek aan deze niet-medische argumenten geen verder gevolg kan worden gegeven.

Bijgevolg dient betrokkene gevolg te geven aan het bevel om het grondgebied te verlaten, (bevestigd op 10/07/2008) en ter kennis gebracht op 10/07/2008, en dient zij dringend het grondgebied van de Schengen-lidstaten te verlaten."

2. Over de rechtspleging

In het verzoekschrift wordt melding gemaakt van de tweede, derde en vierde verzoekende partij die optreden in eigen naam terwijl zij de minderjarige kinderen zijn van de eerste verzoekende partij, respectievelijk geboren op 7 augustus 2003, 23 september 2005 en 9 april 2009.

Een minderjarige wordt als handelingsonbekwaam beschouwd, wat tot gevolg heeft dat hij vertegenwoordigd dient te zijn door zijn vader, zijn moeder of zijn voogd om op een rechtsgeldige wijze een beroep in te dienen bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Er wordt op deze algemene regel een uitzondering aanvaard, met name wanneer het een minderjarige betreft, die geen infans meer is en over voldoende onderscheidingsvermogen beschikt, telkens het rechten betreft die aan zijn persoon zijn verbonden, wat in casu niet het geval is nu de tweede, derde en vierde verzoekende partij geboren zijn in 2003, 2005 en 2009.

In casu betreft de bestreden beslissing een beslissing waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf onontvankelijk wordt verklaard, genomen ten opzichte van de ouder (de verzoekende partij) en de minderjarige kinderen.

Deze minderjarige kinderen beschikken gezien hun leeftijd niet over voldoende onderscheidingsvermogen om een beroep bij de Raad in te stellen. Zij dienden aldus vertegenwoordigd te worden door hun vader, moeder of voogd. Aangezien in het verzoekschrift niet gepreciseerd wordt dat de verzoekende partij, de moeder, optreedt in haar hoedanigheid van wettelijk vertegenwoordiger van de minderjarige kinderen dient bijgevolg te worden vastgesteld dat het beroep van de tweede, derde en vierde verzoekende partij onontvankelijk is.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. In een enig middel voert de verzoekende partij aan: *"kennelijk gebrek aan formele en materiële motivering wat een schending uitmaakt van de artikel 9ter §1 alinea 1 en 2 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en verwijdering van vreemdelingen en kennelijk gebrek aan formele motivering, wat een schending uitmaakt van de*

artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de formele motivering van bestuurshandelingen en schending van het algemeen rechtsbeginsel van behoorlijk bestuur van zorgvuldigheid."

3.1.1. De verzoekende partij adstrueert haar enig middel als volgt:

"Overwegende dat de aangehaalde wetsbepalingen de verplichting tot formele en materiële motivering vastleggen die op de tegenpartij rust, net als de plicht om zich niet schuldig te maken aan machtsoverschrijding;

Dat de bestreden beslissing als volgt is gemotiveerd:

(...)

Overwegende dat het artikel 9ter §1, alinea 1 en 2 van de wet van 15 december 1980 bepaalt:

(...)

Dat daarnaast het artikel 62 van de wet van 15 december 1980 en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de formele motivering van bestuurshandelingen aan de tegenpartij opleggen om de beslissingen in rechte en in feiten te motiveren en alle argumenten aangehaald door de eisende partij te onderzoeken en erop te antwoorden;

Dat de bestreden beslissing een kennelijke appreciatiefout begaat en een niet adequate motivering vertoont door te gaan beweren dat uit het administratief dossier zou blijken dat het CGVS het mogelijk acht dat betrokkene uit Tsjetsjenië is, maar dat er zeer grote twijfels bestaan of zij er ook werkelijk recentelijk verbleef;

Dat dit oordeel -werd uitgesproken voor wat betreft de echtgenoot van de eiseres, Meneer B. (...), maar dat de beslissing van het CGVS genomen ten aanzien van de eiseres verwijst naar de beslissing van het CGVS genomen ten aanzien van de echtgenoot van de eiseres zodat er geen conclusie van het CGVS kan worden overgenomen betreffende het recent verblijf van de eiseres in Tsjetsjenië ;

Dat in ieder geval, wat betreft de afkomst en het bewijs van identiteit van de eiseres, er moet worden op gewezen dat de tegenpartij de aanvraag tot machtiging tot verblijf ontvankelijk heeft verklaard en dat er is geoordeeld dat de eiseres op afdoende wijze haar identiteit en herkomst heeft aangetoond door het voorleggen van identiteitsdocumenten;

Dat het daarom duidelijk is ten aanzien van welk land van herkomst er moet worden beoordeeld of de aanvraag tot machtiging tot verblijf gegrond is of niet, nl. Rusland;

Dat de eiseres afkomstig is uit Tsjetsjenië, wat ook geloofwaardig wordt geacht door het CGVS en dit blijkt ook uit haar paspoort waaruit blijkt dat zij geboren is in Suvorov Yurt, Tsjetsjenië ;

Dat haar paspoort een propiska (registratie) bevat in Tsjetsjenië wat als een soort domicilie fungeert in Rusland ; Dat zelfs indien er al twijfel zou zijn over haar recent verblijf in Tsjetsjenië, het er niet om gaat om de aanvraag 9ter te beoordelen betreffende een terugkeer naar een bepaalde regio in een land maar wel ten aanzien van een bepaalde land van herkomst en gewoonlijk verblijf;

Dat op afdoende wijze uit haar paspoort blijkt dat haar land van herkomst en gewoonlijk verblijf Rusland is, wat ook impliciet wordt toegegeven door de bestreden beslissing die aanvaardt dat zij op afdoende wijze haar identiteit heeft aangetoond door de aanvraag 9ter ontvankelijk te verklaren ;

Dat het artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 helemaal niet vermeldt dat er moet worden aangetoond dat de eiseres een geloofwaardig recent verblijf in een bepaalde streek in haar land van herkomst zou moeten aantonen;

Dat het dus geenszins vereist is dat de eiseres haar recent verblijf in Tsjetsjenië zou aantonen, gezien op afdoende wijze is aangetoond dat zij van Russische nationaliteit is, en afkomstig uit Tsjetsjenië, dit door haar geboorteplaats;

Dat er tevens een geboorteakte werd voorgelegd van haar zoon die ook geboren is in Tsjetsjenië;

Dat in ieder geval dit element niet adequaat is om de aanvraag tot machtiging tot verblijf ongegrond te verklaren;

Dat op nogal onduidelijke wijze de bestreden beslissing verwijst naar een "eerste aandoening", maar er helemaal geen bespreking wordt gegeven van de andere aandoeningen, dit terwijl wordt aangetoond dat de eiseres lijdt aan zowel Hepatitis B, een discrete discopathie, een lichte asymmetrie van het bekken en dextro convexe scoliose heeft, last heeft aan haar rechterenkel en dat bovendien haar dochtertje begeleiding en opvolging nodig heeft door een oftalmoloog en een pediater omwille van haar groeiproblemen;

Dat men dus op zijn minst kan spreken van een zeer onvolledige bespreking van de medische problematiek aangehaald in dit dossier, gezien er enkel in de bestreden beslissing sprake is van een "eerste aandoening", waarvan men alleen maar kan veronderstellen dat het gaat om Hepatitis B, wat staat vermeld, vervat in het medisch attest van 7 maart 2006, dat in eerste instantie wordt vermeld in het verslag van de ambtenaar-geneesheer van 8 oktober 2010;

Dat gelet op het feit dat er niet wordt geantwoord in de bestreden beslissing op de andere aandoeningen waarvan sprake in het verslag van de ambtenaar-geneesheer, er alleen maar kan

worden vastgesteld dat er een kennelijk gebrek aan formele motivering is, gezien er in de bestreden beslissing niet wordt gemotiveerd waarom de andere aandoeningen van de eiseres niet van dien aard zouden zijn dat zij een reëel risico voor haar fysieke integriteit of haar leven zouden inhouden in geval van terugkeer naar haar land van herkomst;

Dat een motivering van door de ambtenaar-geneesheer in het verslag de motivering van de bestreden beslissing niet kan vervangen, ook al staat in het verslag van de ambtenaar-geneesheer het ruglijden, het last aan de enkel en de zwangerschap vermeldt;

Dat bovendien de ambtenaar-geneesheer in zijn conclusie enkel Hepatitis B weerhoudt als aandoening, stelt dat deze aandoening geen reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling, gezien deze opvolging beschikbaar zou zijn in Rusland;

Dat bovendien de eiseres met een brief van 29 maart 2010 heeft gemeld aan de tegenpartij dat haar dochtertje, Samira, moet worden opgevolgd door een oftalmoloog en een pediater voor haar groei, die zeer problematisch is (stuk 2);

Dat in twee medische attesten wordt bevestigd door Dokter G. (...) dat een terugkeer naar het land van herkomst helemaal af te raden is, gezien de toegang tot de gezondheidszorgen zeer onwaarschijnlijk is in Tsjetsjenië en dat deze zorgen zeker niet adequaat zijn (stukken 3 en 4);

Dat reeds in het verzoekschrift ingediend bij uw Raad tegen de eerder genomen beslissing van ongegrondheid van de aanvraag 9ter werd verwezen naar het feit dat men in het verslag van de ambtenaar-geneesheer enkel oordeelt dat chronische Hepatitis B zou kunnen worden opgevolgd in Rusland, verwijzend naar "Health Care Systems in transition, Russia 2003" van het WHO, maar er wordt helemaal niet in aanmerking genomen dat het dochtertje van de eiseres nood heeft aan gespecialiseerde gezondheidszorg en opvolging door een oftalmoloog en een pediater, wat toch een kennelijk gebrek aan formele en materiële motivering is;

Dat inderdaad, het verslag van de ambtenaar-geneesheer vermeldt dat een regelmatige opvolging door een basisarts in Rusland mogelijk moet zijn, wat enkel geldt voor de chronische Hepatitis B, dit terwijl het dochtertje van de eiseres nood heeft aan gespecialiseerde opvolging door een oftalmoloog en een pediater en haar Dokter ook effectief heeft bevestigd dat er een tegenindicatie is voor het reizen, gezien de onbeschikbaarheid en ontoegankelijkheid van de adequate zorgen in het land van herkomst;

Dat niet blijkt uit de bestreden beslissing of het verslag van de ambtenaar-geneesheer dat de beschikbaarheid of de toegankelijkheid tot deze gespecialiseerde gezondheidszorgen ook effectief is onderzocht;

Dat sinds de vorige beslissing van ongegrondheid van de aanvraag tot machtiging tot verblijf werd ingetrokken er geen bijkomend verslag werd gevraagd door de tegenpartij aan de arts-attaché, om dit bijkomend element te onderzoeken ;

Dat het advies van de arts-attaché het duidelijk enkel heeft over de aandoening van de eiseres en niet over de noodzakelijke gespecialiseerde opvolging en behandeling van haar dochtertje ;

Dat het advies van de arts-attaché wel een attest van Dokter G. (...) vermeldt van 17 februari 2010 maar het gaat duidelijk niet om het gedetailleerd medisch attest van Dokter G. (...) van 17 februari 2010 waarin staat vermeld dat het dochtertje van de eiseres verschillende medicijnen moet nemen voor haar aandoening, dat ze moet worden opgevolgd door een oftalmoloog en een pediater voor haar groei en dat de toegang tot de zorgen in Tsjetsjenië weinig waarschijnlijk is voor regelmatige en adequate zorgen (stuk 4);

Dat het advies van de arts-attaché spreekt over een medisch attest van 17 februari 2010 waarin zou zijn vermeld dat de aanwezigheid van de eiseres noodzakelijk zou zijn omwille van de medische toestand van haar schoonmoeder en haar drie kinderen, wat helemaal niet vermeld staat in het gedetailleerd medisch attest van 17 februari 2010 (stuk 4);

Dat het dus duidelijk niet om hetzelfde attest gaat en dat de medische attesten betreffende het dochtertje van de eiseres niet zijn betrokken geworden in het onderzoek door de arts-attaché ; Dat de bestreden beslissing deze fout zelf probeert te "corrigeren" door te bewezen dat uit het administratief dossier zou blijken dat er enkel jaarlijkse opvolging zou noodzakelijk zijn voor het dochtertje van de eiseres, wat wordt tegengesproken door het medisch attest van 17 februari 2010 dat duidelijk stelt dat er "regelmatige zorgen" en verschillende medicijnen nodig zijn ;

Dat de bestreden beslissing ook beweert dat uit het administratief dossier zou blijken dat de opvolging mogelijk zou zijn in verschillende ziekenhuizen in Rusland, dit terwijl door de arts-attaché helemaal niet werd onderzocht op de medische behandeling door specialisten zoals een oftalmoloog en pediater (en niet alleen de opvolging) beschikbaar zou zijn en toegankelijk zou zijn in Rusland ; Dat ook niet werd onderzocht of de specifieke medicijnen die het dochtertje van de eiser moet nemen, beschikbaar en toegankelijk zouden zijn in Rusland en Tsjetsjenië;

Dat dit dus ook een gebrek uitmaakt in het onderzoek van de tegenpartij en een schending van het algemeen rechtsbeginsel van de zorgvuldigheid, dat aan de tegenpartij oplegt om alle nodige onderzoeken te verrichten en inlichtingen in te winnen om alle mogelijke informatie te verzamelen over

de gezondheidstoestand van de betrokkene zodat een beslissing kan worden genomen, kennis hebbende van alle nuttige en dienstige alle elementen;

Dat deze verplichting, om een beslissing te nemen, kennis hebbende van alle elementen van de zaak, deel uitmaakt van het algemeen rechtsbeginsel van de zorgvuldigheid en wanneer een dergelijk onderzoek en een dergelijke beslissing niet gebeurd in die omstandigheden, dan wordt dit beschouwd als een schending van het algemeen rechtsbeginsel van behoorlijk bestuur van de zorgvuldigheid (RVST, nr. 91.709, 19 december 2000, zoals geciteerd in LEJEUNE, L. en MATHY, F., " La jurisprudence du Conseil d'Etat au contentieux médical des étrangers", R.D.E., 2002, n°119, p. 396");

Dat van zodra bepaalde elementen en medische redenen zijn aangehaald in het kader van aanvraag tot machtiging tot verblijf, moet de tegenpartij hierop antwoorden (stuk 6: RVST, n° 79.089 van 4 maart 1999 en RVST, n° 73.640 van 14 mei 1998, zoals geciteerd in LEJEUNE, L. en MATHY, F., " La jurisprudence du Conseil d'Etat au contentieux médical des étrangers", R.D.E., 2002, n°119, p. 396");

Dat duidelijk blijkt uit de bestreden beslissing dat er niet is geantwoord op de mogelijkheid om toegang te krijgen tot de gespecialiseerde medische zorg die noodzakelijk zijn voor het dochtertje van de eiseres, die moet worden opgevolgd door een pediatre en een oftalmoloog en dat hierop helemaal niet is geantwoord in het verslag van de ambtenaar-geneesheer ;

Dat dit dus een kennelijk gebrek aan formele motivering en aan materiële motivering is, omdat niet is geantwoord op dit medisch motief ingeroepen door de eiseres;

Dat dit ook een schending is van het algemeen rechtsbeginsel van de zorgvuldigheid, omdat de tegenpartij geen beslissing heeft genomen, rekening houdend met alle elementen van de zaak;

Dat nog in andere rechtspraak van de Raad van State werd geoordeeld dat de formele motivering van administratieve rechtshandelingen tot doel heeft de bestemming ervan in staat te stellen om met volledige kennis van zaken de bij wet voorziene beroepsmiddelen tegen de beslissing aan te wenden en dat in de context van het "medisch contentieux" hieruit volgt dat de tegenpartij ertoe gehouden is, conclusies van een eventueel ingewonnen medisch advies toe te voegen aan de verwijderingsbeslissing, hetzij in de beslissing zelf duidelijk aan te geven met welke aspecten van het advies in casu rekening werd gehouden (zie RVST, n° 67.541, 22 juli 1997, zoals geciteerd in BOUCKAERT, "medische aspecten van het Vreemdelingenrecht en artikel 3 van het EVRM. Een overzicht van rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, de Raad van State en de Burgerlijke Rechtbanken", TVR, n°3, 2005, p.195");

Dat ook is geoordeeld dat wanneer uit het dossier blijkt dat de tegenpartij op geen enkele wijze zou hebben nagetrokken of de vreemdeling kan beschikken over de medische zorgverstrekking die zijn of haar ziektevoestand vereist, dit in strijd is met het zorgvuldigheidsbeginsel, a fortiori wanneer in de beslissing het tegendeel wordt voorop gesteld (RVST, n° 67.392, 3 juli 1997 en RVST, n° 76.180, 8 oktober 1998, zoals geciteerd in stuk 7: BOUCKAERT, S., op.cit., p.197);

Dat dus duidelijk blijkt uit deze rechtspraak dat de tegenpartij is tekortgekomen aan het zorgvuldigheidsbeginsel en dat de bestreden beslissing een kennelijk gebrek aan motivering vertoont, door geen rekening te houden met de gezondheidsproblemen aangehaald betreffende het dochtertje van de eiseres, die gespecialiseerde medische opvolging nodig heeft, dit terwijl in het verslag van de ambtenaar-geneesheer en ook in de bestreden beslissing alleen wordt beweerd dat basisgezondheidszorg in Rusland aanwezig zou zijn;

Dat de bestreden beslissing een schending uitmaakt van het algemeen rechtsbeginsel van de zorgvuldigheid, die aan de tegenpartij oplegt om een beslissing te nemen, rekening houdende met alle elementen van de zaak en dat de tegenpartij in voorkomend geval, indien dit nodig is, moet overgaan tot de noodzakelijke onderzoeken op dat ze volledig zou zijn geïnformeerd over de situatie van de persoon en de gezondheidstoestand (CE., n°91.709 van 19 december 00, zoals geciteerd in stuk 6 : LEJEUNE, L. en MATIY, F., " La jurisprudence du Conseil d'Etat au contentieux médical des étrangers", R.D.E., 2002, n°119, p. 395-396);

Dat de tegenpartij niet is tegemoet gekomen aan de zorgvuldigheidsplicht en dat de bestreden beslissing een kennelijk gebrek aan formele motivering vertoont in strijd met de hierboven aangehaalde wetsbepalingen;"

3.1.2. De verwerende partij repliceert als volgt op het middel van de verzoekende partij:

"Verzoekster werpt op dat de motivering van de bestreden beslissing niet afdoende is. Volgens haar staat het wel degelijk vast dat zij afkomstig is uit Rusland en meer bepaald uit Tsjetsjenië, waardoor het zonder twijfel vaststaat dat haar aanvraag om die redenen niet als ongegrond kon worden bestempeld. Verder geeft zij aan dat de ambtenaar-geneesheer enkel geoordeeld heeft dat de chronische hepatitis B waaraan zij lijdt, kan worden opgevolgd in het land van herkomst, zonder dat hij verder in concreto

onderzocht heeft of er gespecialiseerde gezondheidszorg door een pediatr en oftalmoloog mogelijk en toegankelijk is voor haar dochter.

De verwerende partij heeft de eer om vooreerst te antwoorden dat artikel 62 van de Wet van 15 december 1980 en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 voorzien dat de beslissingen van de besturen uitdrukkelijk moeten worden gemotiveerd, dat de motivering de juridische en de feitelijke overwegingen dient te vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen en dat deze motivering afdoende moet zijn.

De uitdrukkelijke motiveringsplicht heeft tot doel de bestuurde, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid deze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Het begrip "afdoende" zoals vervat in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991, impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing. Een eenvoudige lezing van de bestreden beslissing leert dat het determinerende motief op grond waarvan de beslissing is genomen wordt aangegeven.

Verzoekster maakt niet duidelijk op welk punt de motivering van de bestreden beslissing haar niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het doel van de formele motiveringsplicht (R.v.St., nr. 105.103, 26 maart 2002).

De bestreden beslissing werd wel degelijk afdoende gemotiveerd, en dit zowel in feite als in rechte.

De verwerende partij heeft de eer te vervolgen dat in de mate verzoekster de bestreden beslissing inhoudelijk aanvecht, de Raad Voor Vreemdelingenbetwistingen zich niet in de plaats kan stellen van de administratieve overheid.

Ter ondersteuning verwijst de verwerende partij naar de volgende rechtspraak:

"Uit het verzoekschrift blijkt dat de verzoekende partij de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht in casu is bereikt, (zie o.a. R.v.St., nr. 167.407, 2 februari 2007; R.v.St., nr. 167.411, 2 februari 2007). De verzoekende partij voert bijgevolg de schending van de materiële motiveringsplicht als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur aan, zodat dit onderdeel van het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht." (R.V.V., nr. 14.261 van 29 november 2007)

"Overwegende, in de mate dat de verzoekende partij de motieven van de bestreden beslissing inhoudelijk aanvecht en aldus de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert, dat het bij de beoordeling daarvan niet tot de bevoegdheid van de Raad van State behoort zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid; dat de Raad van State in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd is na te gaan of deze overheid bij haar beoordeling is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is kunnen komen." (R.v.St., arrest nr. 164.103 dd. 25 oktober 2006, Staatsraad Adams, G/A 144.344/XIV-17.680)

In artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 wordt het volgende bepaald:

"§ 1. De in België verblijvende vreemdeling die beschikt over een identiteitsdocument en die op zodanige wijze lijdt aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, kan een machtiging tot verblijf in het Rijk aanvragen bij de minister of zijn gemachtigde.

De vreemdeling dient alle nuttige inlichtingen aangaande zijn ziekte over te maken. De appreciatie van het bovenvermeld risico en van de mogelijkheden van behandeling in het land van oorsprong of het land waar hij verblijft, gebeurt door een ambtenaar-geneesheer die daaromtrent een advies verschaft. Hij kan zonodig de vreemdeling onderzoeken en een bijkomend advies inwinnen van deskundigen. (...)"

Zoals blijkt uit voornoemd artikel moet de ambtenaar-geneesheer in beginsel de medische situatie enkel beoordelen op basis van het voorliggende medische dossier.

De ambtenaar-geneesheer dient op basis van de door verzoekster overgemaakte medische stukken te oordelen of de aangehaalde ziekte een reëel risico inhoudt voor het leven of fysieke integriteit van verzoekster en van haar minderjarige dochter of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in het land van herkomst of het land van verblijf. De appreciatie van dat risico en van de mogelijkheden van behandeling in het land van oorsprong of het land van verblijf komt toe aan de ambtenaar-geneesheer.

Uit het advies van de ambtenaar-geneesheer dd. 08 oktober 2010 blijkt dat de acht attesten die betrekking hebben op verzoekster, grondig onderzocht werden. Na analyse van het dossier oordeelde de ambtenaar-geneesheer dat zij lijdt aan hepatitis B en zij geen medicatie neemt. Uit de attesten V1 blijkt eveneens dat zij al jaren wordt opgevolgd, er verder geen problemen zijn zoals gestoorde levertesten, de toestand stabiel lijkt en verzoekster geen medicatie nodig heeft.

Met betrekking tot de aangehaalde lichte asymmetrie van het bekken en de dextrocolvexe scoliose, discreet ruglijken en last van de enkel, werd er door de arts geoordeeld dat er in de medische attesten hieromtrent niet verder op wordt ingegaan en het ook niet behandeld wordt, waardoor hij het niet weerhouden heeft als ernstige aandoening.

Rekening houdende met de medische attesten werd als enige actuele aandoening de chronische hepatitis B weerhouden, waarvoor verzoekster niet behandeld wordt doch regelmatige opvolging en bloedafname nodig is. Uit informatie in het dossier 'health care systems in transition, Russia, 2003' van het WHO, blijkt dat basisgezondheidszorg in Rusland aanwezig is. Hij stelde dan ook dat er geen medisch bezwaar is tegen een terugkeer naar het herkomstland.

Met betrekking tot de dochter van verzoekster gaf de ambtenaar-geneesheer dd. 03 december 2010 een advies, hierbij refererende naar het medisch attest van 17/02/2010 van huisarts A. Gerday, waaruit blijkt dat de minderjarige dochter van verzoekster een congenitale cataractaandoening heeft van het linkeroog waarvoor ze geopereerd werd en dat ze de komende jaren opgevolgd moet worden door een oftalmoloog.

De ambtenaar-geneesheer oordeelde na onderzoek dat gezien zij geopereerd werd, een jaarlijkse opvolging door een oogarts aangewezen is. Met betrekking tot de opvolging in Rusland verwijst hij naar www.whatclinic.com waaruit duidelijk blijkt dat er in Rusland meerder ziekenhuizen zijn waar cataractingrepen gebeuren. Een voorbeeld is het ziekenhuis in Rostov-upon-Don, waar pediatrie oogbehandeling mogelijk is.

Vanuit medisch standpunt oordeelde de arts dat er geen bezwaar is tegen een terugkeer naar het herkomstland.

Het is op deze adviezen dat de thans bestreden beslissing is gebaseerd, waarna geoordeeld werd dat er geen bewijs aanwezig is dat een terugkeer naar het land van herkomst of naar het land waar verzoekster gewoonlijk verblijft een inbreuk uitmaakt op de Europese richtlijn 2004/38/EG, noch op artikel 3 EVRM.

Verzoeksters verweer als zou niet in aanmerking zijn genomen dat haar dochtertje opgevolgd dient te worden door een optalmoloog en pediatr, mist iedere ernst, nu duidelijk uit de stukken van het dossier blijkt dat de medische problematiek van de minderjarige dochter wel degelijk geëvalueerd werd.

Evenmin maakt zij duidelijk als zou de bestreden beslissing in casu ongegrond zijn verklaard omwille van verzoeksters identiteit.

In de bestreden beslissing werd er hieromtrent slechts gesteld dat uit het administratieve dossier blijkt dat de Commissaris-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het mogelijk achtte dat verzoekster uit Tsjetsjenië is, maar dat er zeer grote twijfels bestaan of zij er ook werkelijk recent verbleef. Uit de eerste asielaanvraag was immers gebleken dat verzoekster en haar echtgenoot, alvorens naar België te komen in Polen hadden verbleven doch dit niet meegedeeld hadden aan de bevoegde asielinstanties.

Los daarvan blijkt duidelijk dat de bestreden beslissing genomen is rekening houdende met de Russische nationaliteit van verzoekster en dat de medische problematiek beoordeeld werd in het licht van die nationaliteit.

Verzoekster slaagt er met haar verweer niet in de motieven van de bestreden beslissing te weerleggen.

De bestreden beslissing werd op correcte en zorgvuldige wijze genomen.

In iedere hypothese kan de uiteenzetting van verzoekster niet leiden tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing, die slechts kan worden uitgesproken voor zover zou zijn aangetoond als zou de bestreden beslissing een hetzij substantiële, hetzij op straffe van nietigheid voorgeschreven vorm overtreden, hetzij een overschrijding of afwending van de macht inhouden.

Het eerste en enige middel is niet ernstig.”

3.1.3. De artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de Vreemdelingenwet, dat stelt dat beslissingen met redenen omkleed moeten zijn, hebben tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. Ze verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een “afdoende” wijze. Het begrip “afdoende” impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing. De bestreden beslissing geeft duidelijk het determinerend motief aan op grond waarvan deze werd genomen. In de motivering van de bestreden beslissing wordt verwezen naar de juridische grondslag, met name artikel 9ter van de Vreemdelingenwet en naar het feit de aanvraag van de verzoekende partij om op basis van medische redenen tot een verblijf gemachtigd te worden ongegrond is, daar de eerste aandoening van de verzoekende partij bij een basisarts in Rusland kan behandeld worden, dat uit het administratief dossier blijkt dat de gezondheidszorg in Rusland aanwezig is, dat er geen bezwaar is om te reizen, dat de

verzoekende partij op haar tweede en derde aandoening niet verder ingaat en dat deze niet behandeld worden, dat de verzoekende partij een attest van zwangerschap in 2008 heeft neergelegd, dat dit niet meer aan de orde is en dat het gegeven dat ze in België aanwezig dient te zijn omwille van de medische toestand van familieleden niet weerhouden kan worden in de huidige beslissing. Met betrekking tot de gezondheidstoestand van verzoeksters dochter B.S. wordt gesteld dat zij jaarlijks opgevolgd dient te worden en dat uit het administratief dossier blijkt dat er meerdere ziekenhuizen zijn waar de aandoening kan behandeld en opgevolgd worden. Tot slot wordt erop gewezen dat de verzoekende partij niet arbeidsongeschikt is en zij op die manier kan instaan voor de kosten die gepaard gaan met de noodzakelijke hulp. De verzoekende partij maakt niet duidelijk op welk punt deze motivering haar niet in staat stelt om te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen, derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het doel van de formele motiveringsplicht (RvS 26 maart 2002, nr. 105.103).

Uit het verzoekschrift blijkt tevens dat de verzoekende partij de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht in casu is bereikt en de verzoekende partij bijgevolg de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert, zodat dit onderdeel van het enig middel vanuit dat oogpunt wordt onderzocht.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is niet bevoegd om zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (cfr. RvS 7 december 2001, nr. 101.624).

Artikel 9ter, § 1, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“§ 1. De in België verblijvende vreemdeling die beschikt over een identiteitsdocument en die op zodanige wijze lijdt aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, kan een machtiging tot verblijf in het Rijk aanvragen bij de minister of zijn gemachtigde.

De vreemdeling dient alle nuttige inlichtingen aangaande zijn ziekte over te maken. De beoordeling van het bovenvermeld risico en van de mogelijkheden van behandeling in het land van oorsprong of het land waar hij verblijft, gebeurt door een ambtenaar-geneesheer of een geneesheer aangeduid door de minister of zijn gemachtigde die daaromtrent een advies verschaft. Hij kan zonodig de vreemdeling onderzoeken en een bijkomend advies inwinnen van deskundigen.”

Met betrekking tot de gezondheidstoestand van haar dochter B.S. argumenteert de verzoekende partij: *“Dat bovendien de eiseres met een brief van 29 maart 2010 heeft gemeld aan de tegenpartij dat haar dochtertje, (S.), moet worden opgevolgd door een oftalmoloog en een pediater voor haar groei, die zeer problematisch is (stuk 2); Dat in twee medische attesten wordt bevestigd door Dokter (G.) dat een terugkeer naar het land van herkomst helemaal af te raden is, gezien de toegang tot de gezondheidszorgen zeer onwaarschijnlijk is in Tsjetsjenië en dat deze zorgen zeker niet adequaat zijn (stukken 3 en 4); (...) terwijl het dochtertje van de eiseres nood heeft aan gespecialiseerde opvolging door een oftalmoloog en een pediater en haar Dokter ook effectief heeft bevestigd dat er een tegenindicatie is voor het reizen, gezien de onbeschikbaarheid en ontoegankelijkheid van de adequate zorgen in het land van herkomst; Dat niet blijkt uit de bestreden beslissing of het verslag van de ambtenaar-geneesheer dat de beschikbaarheid of de toegankelijkheid tot deze gespecialiseerde gezondheidszorgen ook effectief is onderzocht; (...) Dat het advies van de arts-attaché wel een attest van Dokter (G.) vermeldt van 17 februari 2010 maar het gaat duidelijk niet om het gedetailleerd medisch attest van Dokter (G.) van 17 februari 2010 waarin staat vermeld dat het dochtertje van de eiseres verschillende medicijnen moet nemen voor haar aandoening, dat ze moet worden opgevolgd door een oftalmoloog en een pediater voor haar groei en dat de toegang tot de zorgen in Tsjetsjenië weinig waarschijnlijk is voor regelmatige en adequate zorgen (stuk 4); Dat het advies van de arts-attaché spreekt over een medisch attest van 17 februari 2010 waarin zou zijn vermeld dat de aanwezigheid van de eiseres noodzakelijk zou zijn omwille van de medische toestand van haar schoonmoeder en haar drie kinderen, wat helemaal niet vermeld staat in het gedetailleerd medisch attest van 17 februari 2010 (stuk 4); (...) Dat ook niet werd onderzocht of de specifieke medicijnen die het dochtertje van de eiser moet nemen, beschikbaar en toegankelijk zouden zijn in Rusland en Tsjetsjenië.”*

In het medisch verslag van 3 december 2010 stelt de ambtenaar-geneesheer dat *“verwijzend naar het medisch attest dd. 17/2/2010 van dr. (A.G.), huisarts, blijkt dat betrokkene, een éénjarig meisje, een congenitale cataractaandoening heeft van het linkeroog waarvoor ze geopereerd is. Ze moet de komende jaren opgevolgd worden door een oftamoloog (...), m.i. en voor zover af te leiden uit het dossier, is een jaarlijkse opvolging voldoende.”*

Er wordt vastgesteld dat er in het administratief dossier één medisch attest van 17 februari 2010 voorhanden is. De verzoekende partij verwijst in haar verzoekschrift naar twee andere medische attesten van 17 februari 2010 van dokter A.G. met betrekking tot de gezondheidstoestand van dochter B.S. en voegt deze attesten aan haar verzoekschrift toe (stuk 3 en 4). In de nota met opmerkingen betwist de verwerende partij niet dat deze twee overige medische attesten voor het nemen van de bestreden beslissing werden voorgelegd.

Met betrekking tot de behandeling van de dochter van de verzoekende partij verwijst de ambtenaar-geneesheer naar informatie van www.whatclinic.com, meer bepaald naar *“Cataract treatment Russia – all 9 cataract treatment clinics in Russia.”* Deze informatie is ook in het administratief dossier opgenomen. Hieruit blijkt dat volgens de opzoeken van de verwerende partij de behandeling voor cataract in 9 klinieken in Rusland mogelijk is. Zoals de verzoekende partij terecht in haar verzoekschrift opmerkt blijkt uit dit rapport niet of de medicatie voor de verzoekende partij toegankelijk is. Ook wordt er in de bestreden beslissing gesproken over een jaarlijkse opvolging, terwijl in het medisch attest van 17 februari 2010, dat ook in het administratief dossier opgenomen is, sprake is van *“regelmatig”*. Evenmin kan uit de bestreden beslissing en het advies van de ambtenaar-geneesheer opgemaakt worden of de verwerende partij in casu rekening heeft gehouden met de tweede aandoening van de dochter van de verzoekende partij, die in het medisch attest van 17 februari 2010 vermeld wordt. In het medisch attest van 17 februari 2010 wordt ook verwezen naar de groeiproblemen van de dochter van de verzoekende partij en gesteld dat ze regelmatig opgevolgd dient te worden door een pediatre. In de brief van 29 maart 2010 stelt de verzoekende partij uitdrukkelijk dat haar dochter *“opvolging nodig heeft door een oftamoloog en een pediatre voor haar groei die zeer problematisch is.”* Omtrent deze aandoening wordt er in de bestreden beslissing niet gemotiveerd. Bijgevolg kan niet nagegaan worden of de verwerende partij met deze aandoening rekening gehouden heeft bij het nemen van de bestreden beslissing.

Voorts wordt in het advies van 8 oktober 2010 van de ambtenaar-geneesheer verwezen naar het rapport *“Health Care Systems in transitions, Russia, 2003”* van de WHO voor de opvolging van de chronische hepatitis B van de verzoekende partij. Op grond van dit rapport concludeert de verwerende partij dat regelmatige opvolging door een basisarts mogelijk is in Rusland. De Raad stelt vast dat dit rapport niet in het administratief dossier opgenomen is. Evenmin werkt de link naar de vindplaats van het rapport online. Bijgevolg kan noch uit de bestreden beslissing noch uit het administratief dossier afgeleid worden op welke grond de oordeelsvorming van de gemachtigde ambtenaar van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid gesteund is. Evenmin kan er worden nagegaan of de administratie uit de inlichtingen waarover de dienst beweerde te beschikken wel de juiste conclusie getrokken heeft. Dit is essentieel daar de verzoekende partij bij haar aanvraag zelf rapporten heeft bijgebracht omtrent de gezondheidsprogramma's in haar land van herkomst. Daar de administratie deze determinerende informatie niet ter beschikking van de Raad gesteld heeft, maakt ze de wettigheidscontrole op haar beslissing onmogelijk (RvS 9 oktober 1997, nr. 68.784; RvS 17 februari 1998, nr. 71.867; RvS 16 december 1998, nr. 77.657; RvS 1 oktober 2001, nr. 99.323). Bijgevolg kan de Raad niet controleren of de noodzakelijke opvolging voor de verzoekende partij in Rusland aanwezig is.

Bijgevolg is het middel in de aangegeven mate gegrond en dringt de nietigverklaring van de bestreden beslissing zich op.

4. Korte debatten

De verzoekende partij heeft een gegrond middel aangevoerd dat leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing. Er is grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, is zonder voorwerp. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 13 december 2010, waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ongegrond verklaard wordt, wordt vernietigd.

Artikel 2

De vordering tot schorsing is zonder voorwerp.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertig maart tweeduizend en elf door:

mevr. M. BEELEN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. BEELEN